Київський національний університет ім.Т.Шевченка

ФІЗИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ОПЕРАЦІЙНІ ПІДСИЛЮВАЧІ З НЕГАТИВНИМ ЗВОРОТНИМ ЗВ'ЯЗКОМ

Автор: Холоімов Валерій

23 апреля 2021 г.

1 Вступна частина

Мета роботи: ознайомитися з властивостями операційних підсилювачів, опанувати способи підсилення електричних сигналів схемами з ОП, охопленим негативним зворотним зв'язком та способи виконання математичних операцій за допомогою схем з ОП.

Теоретичні відомості

Операційний підсилювач - це диференціальний підсилювач постійного струму, який в ідеалі має нескінченний коефіцієнт підсилення за напругою і нульову вихідну напругу за відсутності сигналу на вході, великий вхідний опір і малий вихідний, а також необмежену смугу частот підсилюваних сигналів. Раніше такі високоякісні підсилювачі використовувалися виключно в аналогових обчислювальних пристроях для виконання математичних операцій, наприклад, складання та інтегрування. Звідси і походить їх назва – операційні підсилювачі (ОП).

Створення зворотного зв'язку полягає в тому, що частина вихідного сигналу підсилювача повертається через ланку зворотного зв'язку (33) на його вхід. Якщо сигнал зворотного зв'язку подається на вхід у протифазі до вхідного сигналу (різниця фаз $\Phi = 180^o$), то зворотний зв'язок називають негативним (H33). Якщо ж він подається на вхід у фазі до вхідного сигналу ($\Phi = 0^o$), то такий зворотний зв'язок називають позитивним (П33)

Основною інтегральною мікросхемою для створення аналогових електронних пристроїв є операційний підсилювач (ОП). ОП являє собою мікросхему, що за своїми розмірами і ціною практично не відрізняється від окремого транзистора, хоча вона й містить кілька десятків транзисторів, діодів і резисторів.

Завдяки практично ідеальним характеристикам ОП реалізація на їх основі різних схем виявляєьться значно простішою і дешевшою, ніж на окремих транзисторах і резисторах. Операційним підсилювачем називають багатокаскадний диференціальний підсилювач постійного струму, який має в діапазоні частот до кількох десятків кілогерц коефіцієнт підсилення більший за 10^4 і за своїми властивостями наближається до уявного «ідеального» підсилювача. Під «ідеальним» розуміють такий підсилювач, який має:

- 1. нескінченний коефіцієнт підсилення за напругою диференціального вхідного сигналу $(K \to \infty)$;
- 2. нескінченний вхідний імпеданс $(Z \to \infty)$;
- 3. нульовий вихідний імпеданс (Z = 0);
- 4. рівну нулеві напругу на виході (U = 0) при рівності напруг на вході ($U_1 = U_2$);
- 5. нескінченний діапазон робочих частот.

Характеристики реального ОП не такі ідеальні, як хотілося б. Однак, для практичних цілей ці характеристики близькі до ідеальних: коефіцієнт підсилення для низьких частот (за постійним струмом) $> 10^4$, вхідний опір $R > 10^6$; вихідний опір $R < 10^2$ Ом; коефіцієнт підсилення падає до 1 на частоті порядка 10^6 Гц (1 МГц); напруга зміщення U (визначається як напруга, яку потрібно подати на вхід ОП, щоб вихідна напруга стала рівною нулеві) для більшості ОП не перевищує 10 мВ, а для прецизійних -10 мкВ.

2 Практична частина

Схема 1

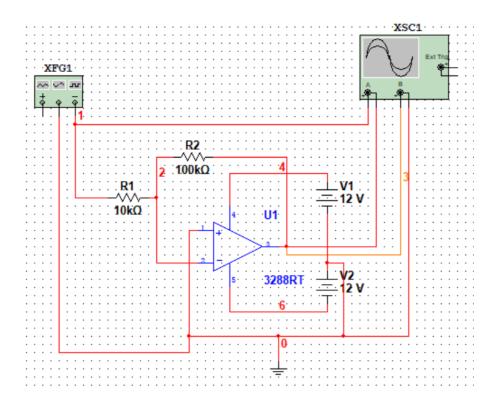

Рис. 1: Перша схема з використанням підсилювача

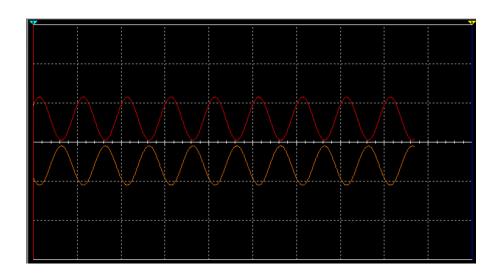

Рис. 2: Отримана напруга на вході та на виході

Схема 2

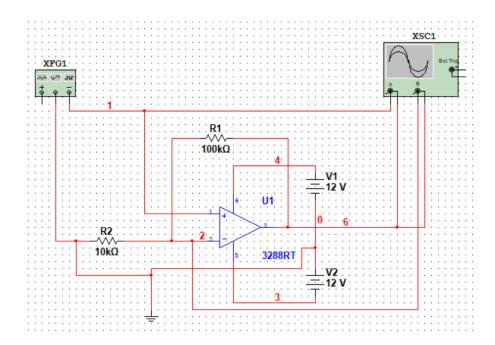

Рис. 3: Друга схема з використанням підсилювача

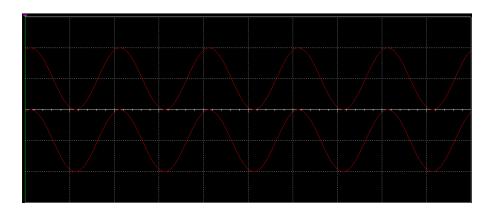

Рис. 4: Отримана напруга на вході та на виході

Схема 3

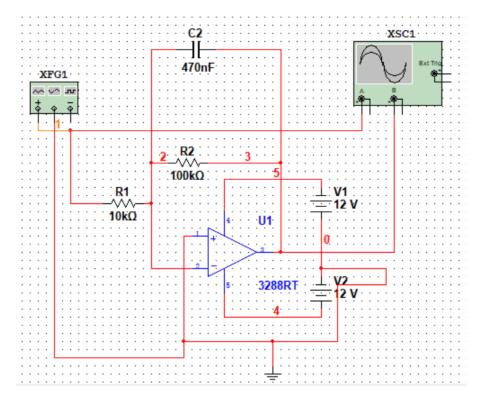

Рис. 5: Третя схема з використанням підсилювача

Рис. 6: Отримана напруга на вході та на виході

Контрольні запитання

1. Операційний підсилювач - це диференціальний підсилювач постійного струму, який в ідеалі має нескінченний коефіцієнт підсилення за напругою і нульову вихідну напругу за відсутності сигналу на вході, великий вхідний опір і малий вихідний, а також необмежену смугу частот підсилюваних сигналів. Раніше такі високоякісні підсилювачі використовувалися виключно в аналогових обчислювальних пристроях для виконання математичних операцій, наприклад, складання та інтегрування. Звідси і походить їх назва – операційні підсилювачі (ОП).

Робоча формула для операційного підсилювача:

$$V_{out} = (V_+ - V_-) \cdot G$$

- \bullet V_{out} вихідна напруга.
- \bullet V_{+} напруга на неінвертуючому вході
- \bullet V_{-} напруга на інвертючому вході
- G коефіцієнт підсилення
- **2.** Інвертуючий та неінвертуючий вхід Два входу ОП Инвертируючий і Неінвертуючий названі так за притаманними їм властивостями. Якщо подати сигнал на Инвертируючий вхід, то на виході ми отримаємо інвертований сигнал, тобто зрушений по фазі на 180 градусів дзеркальний. Якщо ж подати сигнал на Неінвертуючий вхід, то на виході ми отримаємо фазово незмінений сигнал.

Негативний зворотний зв'язок (H33) — тип зворотного зв'язку, при якому вихідний сигнал передається назад на вхід для погашення частини вхідного сигналу.

Позитивний зворотний зв'язок (ПЗЗ) — тип зворотного зв'язку, при якому вихідний сигнал передається назад на вхід для збільшення вхідного сигналу.

Нехай вхідний сигнал u та вихідний сигнал U підсилювача зв'язано лінійним співвідношенням:

$$U = ku$$

Якщо на вхід системи подати крім сигналу и ще й частково сигнал з виходу, так що загальний вхідний сигнал стане

$$U = k(u + \alpha U)$$

- α певний коефіцієнт зворотного зв'язку.
- **3.** Зворотний зв'язок за напругою і за струмом Якщо коло зворотного зв'язку вмикається до виходу підсилювача паралельно його навантаженню R,то напруга зворотного зв'язку буде прямо пропорційною напрузі на виході. Такий зв'язок називають зворотним зв'язком за напругою.

Якщо коло ззворотного зв'язку увімкнено до входу підсилювача послідовно з його навантаженням, то напруга зворотнього зв'язку буде пропорційною струму в навантаженні R. Такий зворотній зв'язок називають зворотнім зв'язок за струмом.

Якщо коло зворотного зв'язку вмикається до входу підсилювача послідовно з джерелом вхідного сигналу, то зворотний зв'язок називають послідовним.

6

Якщо коло зворотного зв'язку вмикається до входу паралельно джерела сигналу, то зворотній зв'язок називають паралельним.